

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318200430
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318200430.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobkyne T. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX X., zastúpená advokátkou JUDr. Mária Stahovcová, so sídlom ul. ČSA 18, 977 01 Brezno, proti žalovaným 1/ P. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX B. B., zastúpený advokátom JUDr. Petr Zdráhal, so sídlom Nad plážou č. 23, 974 01 Banská Bystrica, 2/ F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A.. Z. XXX, XXX XX X., v konaní o určenie vlastníckeho práva o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 9C/5/2018-82 z 03. 12. 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v II. a III. výroku o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania voči žalobkyni mení tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ náhradu trov prvoinštančného konania každému zvlášť v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania každému zvlášť v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zastavil konanie o určenie vlastníckeho práva k parceliam CKN XXX záhrada o výmere 344 m², CKN XXX/X zastavané plochy o výmere 36 m², CKN XXX/X zastavané plochy o výmere 131 m², ktoré boli vytvorené geometrickým plánom vyhotoviteľa GeoPLUS s. r. o. č. 36041459-340/2008 tvoriaceho súčasť rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 2C/233/2010 z 20. decembra 2013. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, čo bolo predmetom konania vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 2C/233/2010, akým spôsobom a z akého dôvodu sa zmenil okruh účastníkov konania vo veci sp. zn. 2C/233/2010 a posúdil vplyv tohto konania na žalobu podanú žalobkyňou, o ktorej má Okresný súd Brezno rozhodnúť pod sp. zn. 9C/5/2018 tak, že rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 2C/233/2010-158 z 20. 12. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/535/2014-187 zo dňa 25. 09. 2014, právoplatný 01. 12. 2016 tvorí prekážku rozsúdenej veci (res iudicata) podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), pre existenciu ktorej musí súd konanie podľa § 161 ods. 2 C. s. p. zastaviť. O totožnú vec podľa názoru súdu prvej inštancie ide aj v prípade, ak v neskoršom konaní vystupujú z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie nástupcovia účastníkov, ktorí boli účastníkmi už skončeného konania. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, priznal žalovaným 1/ a 2/ voči žalobkyni každému zvlášť nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s odkazom na ustanovenie § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 C. s. p., pretože žalobkyňa zavinila zastavenie konania tým, že podala žalobu o nároku, o ktorom už súd prv právoplatne rozhodol.

2. Uznesenie prvoinštančného súdu v rozsahu výrokov II. a III. napadla odvolaním žalobkyňa. Uznala, že o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nehnuteľností v katastrálnom území X.

vedených na LV č. XXXX medzi právnym predchodcom žalobkyne D.. F. B. a žalovanými G. B. a F. B. rozhodol Okresný súd Brezno rozsudkom sp. zn. 2C/233/2010 právoplatne 01. 12. 2016. Právoplatný a vykonateľný rozsudok sp. zn. 2C/233/2010 zaslal Okresný súd Brezno katastrálnemu odboru Okresného úradu B. až v roku 2017. Okresný úrad B., katastrálny odbor vrátil rozsudok Okresnému súdu Brezno 08. 12. 2017 späť podľa § 36a zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti (katastrálny zákon) z dôvodu, že rozsudok (záznamová listina) nevychádza z údajov katastra, nakoľko vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX kat. úz. X. bolo prekonané zápsmi dedičských rozhodnutí po nebohom žalobcovi D.. F. B. a nebohom žalovanom 1/ G. B.. Zápis právoplatných výrokov rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 2C/33/2010 do katastra nehnuteľnosti sa dal konvalidovať podľa katastrálneho zákona dohodou o urovnaní sporných práv, ktorú by uzatvorili aktuálni spoluvlastníci vedení na LV č. XXXX kat. úz. X. v súlade s rozsudkom sp. zn. 2C/233/2010. K uzavretiu takejto dohody o urovnaní nedošlo z dôvodov na strane žalovaného 1/. Žalobkyňa teda nemala inú možnosť, ako podať žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalobkyňa tvrdí, že zastavenie konania nezavinila. Okresný súd Brezno pochybil, keď Okresnému úradu, katastrálny odbor nedoručil aj uznesenie č. k. 2C/233/2010-230 z 22. 11. 2016 o tom, že namiesto nebohého žalobcu D.. F. B. pokračuje v konaní so žalobkyňou T. F. a zápis vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam spôsobom upraveným katastrálnym zákonom nebol dosiahnuteľný pre neochotu žalovaných uzavrieť dohodu o urovnaní sporných práv. Navrhla zmeniť uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že žiadna zo strán nebude mať nárok na náhradu trov konania, alternatívne pre neochotu žalovaných uzavrieť tzv. dohodu o urovnaní sporných práv, priznať žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 2C/233/2010-158 z 20. decembra 2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/535/2014 z 25. septembra 2014 bol zapísaný do katastra nehnuteľností Okresným úradom B., katastrálnym odborom pod č. Z-3161/17. Vlastnícke a spoluvlastnícke vzťahy vytvorené týmito rozhodnutiami sú v katastri nehnuteľností zapísané. Už táto samotná skutočnosť sama o sebe preukazuje absolútnu nedôvodnosť a zbytočnosť podanej žaloby vo veci sp. zn. 9C/5/2018. Okresný úrad Brezno, katastrálny odbor nemal dôvod pri zápise listiny rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 2C/233/2010 postupovať v zmysle § 36a zákona č. 162/1995 Z. z. To, že má žalovaný 1/ stále v úmysle dosiahnuť vyrovnanie svojej pohľadávky voči žalobkyňi, nemá žiadny význam vo vzťahu k prekážke rozhodnutej veci, ktorá viedla k zastaveniu konania sp. zn. 9C/5/2018. Ustanovenie § 256 C. s. p. vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie. Za zavinenie pre účely § 256 C. s. p. možno považovať i to, že strana sporu podá žalobu vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. Je irelevantné, akými dôvodmi žalobkyňa v súčasnosti obhajuje podanie žaloby vo veci sp. zn. 9C/5/2018. Zastavenie konania pre prekážku res iudicata zavinila žalobkyňa. V dôsledku konania žalobkyne vznikli žalovanému 1/ trovy vynaložené na bránenie svojho práva, ktorý žiada, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalobkyne nahradiť mu trovy konania bolo odvolacím súdom potvrdené.

4. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu bol postačujúci obsah spisu vytvoreného súdom prvej inštancie. Po prejednaní veci len v rozsahu odvolania žalobkyne (§ 379 C. s. p.) z hľadiska odvolacieho dôvodu vymedzeného žalobkyňou, ktorým je odvolací súd podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný, z dôvodu, že vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací súd podľa § 380 ods. 2 C. s. p. prihliadnuť, aj keď neboli v odvolaní uplatnené, zistené neboli. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil len z formálnych dôvodov, keďže o povinnosti žalobkyne nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania rozhodol súd prvej inštancie nevykonateľným výrokom. Obsahovo ide o potvrdzujúce rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p., keďže sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

6. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Konanie o určenie vlastníckeho práva je právoplatne zastavené z dôvodov uvedených v § 161 ods. 2 C. s. p. vo väzbe na ustanovenie § 230 C. s. p. Súd prvej inštancie zistil neodstrániteľný nedostatok

podmienky konania - existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ktorá bráni opätovnému prejednaníu tej istej veci medzi tými istými stranami sporu. Žalobkyňa túto časť rozhodnutia súdu prvej inštancie nenapáda. Výsledok konania jednoznačne dáva odpoveď na otázku, kto zavinil zastavenie konania. Zastavenie konania v zmysle povinnosti nahradiť protistrane trovy konania zavinila žalobkyňa, ktorá podala žalobu, prejednaníu ktorej bránila prekážka res iudicata podľa § 230 C. s. p., čím vyvolala nevyhnutnosť procesného rozhodnutia vo forme zastavenia konania podľa § 161 ods. 2 C. s. p. Výtky žalobkyne k postupu Okresného súdu Brezno vo veci sp. zn. 2C/233/2010 pri doručovaní rozhodnutia za účelom záznamu do katastra nehnuteľností sú pre prejednávajúcu vec pod sp. zn. 9C/5/2018 bezvýznamné. Pre účely rozhodnutia o trovách konania musí súd pri zastavení konania skúmať podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 256 ods. 1 C. s. p. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že procesné zavinenie na zastavení konania nesie výlučne žalobkyňa, ktorej vznikla povinnosť nahradiť protistrane trovy konania. Súd prvej inštancie podľa doslovného znenia ustanovenia § 256 ods. 1 C. s. p. priznal náhradu trov konania protistrane (žalovaným 1/ a 2/) proti žalobkyňi. Rozhodnutie v tejto forme považuje odvolací súd za nevykonateľný výrok z dôvodu, že v ňom nie je žalobkyňi uložená povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania a nebola určená lehota na plnenie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 z 25. 05. 2017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník) už len o výške náhrady trov konania (a v prípade zastúpenia advokátom podľa § 263 ods. 1 C. s. p. aj o prijímateľovi tejto náhrady). To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradiť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

7.1 Ak by súd prvej inštancie postupoval v zmysle rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 6Cdo/41/2016, nebolo by potrebné zmeniť rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania, pretože inak ide o vecne správne rozhodnutie z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

8. Podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. uložil odvolací súd žalobkyňi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu ich plného úspechu v odvolacom konaní.

9. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania bude rozhodovať súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p. Z tohto dôvodu je lehota na plnenie náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).